

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Clavdii Espencei Theologi Parisiensis De Evcharistia, Eivsque Adoratione, Libri Qvinque

Espence, Claude d'

Parisiis, 1573

Cap. XXVI. Hußitica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30397

Cyprianus. Tract. 3. tam prædixerat, Christi inquam, corpus atque sanguis, in animæ corporisque nostri stabilimentum, incorruptum, in nostram substantiam & consecrationem, omnimodi nocenti reparatio, sordis omnis purgatio. Curat enim morbos, & omnimoda damna, &c. Et querebatur latinus quidam pater schismaticos Dominicæ hostiæ veritatem per falsa sacrificia profanare, &c.

Hussitica. Cap. XXVI.

Remitius in repetitione cap. 31. parag. 3. Hus nomine impro- bavit Violentum. Sessione 15.

Lib. 1. et 2. **V**icleffam ergo reputamus, imò finiamus, & ad alios migremus, observatione dignum est, quòd Ioannes Hus doctrinam eius in articulis aliquot amplexus, in doctrina de Eucharistia, quòd cum videret Christi corporis & sanguinis in cœna præsentiam negare, hoc quia item videret cum verbis institutionis pugna- re, non probavit, vt qui Hussi dogmata sequuntur affir- marunt. Sed huius assertionis autorem vellem citassent, cum è contrario ex huius xxx. articulis in eodem concilio Constantiensi damnatis, xxv. improbet condemna- tionem xl v. articulorum Vicleffi, per doctores factam, vt irrationabilem, hac modò de causa, quòd eorum nul- lus esse Catholicus, sed quilibet aut hæreticus, aut erro- neus, aut scandalosus. Sic Hussus Vicleffi articulos faciès suos, eiusdem etiam errores suos, & hæreses, suas: & scân- dala, sua fecis. Atqui articulorum Viclefforum tertius Constantiæ damnatus, excludit Christum ab hoc sacra- mento: & secundus à Videfordo improbatus, verba hu- ius sacramenti formalia siue consecratoria, tropica facit seu figurata. Et scholiastes quidem Constantienses testa- tur hunc Hussi de probatis ab eo Vicleffi articulis, articu- lum legitimè contra eum fuisse probatum. Cum autem Hussitica tam vetus Przibrami testis oculati, quàm noua D. Cochlæi, contrà testetur Vicleffi doctrinam fuisse an- no 1408. coram M. Ioanne Hus tanquam principali præsentè & consentiente, tripliciter Pragæ condemnatâ, ab vniuersitate generaliter, à facultate Theologiæ spe- cialiter, à natione Bohemica specialissimè, vt sic dicâ, & seuc-

nissimè, nihil hîc conuenientius responderi potest, quàm
 Hussum non sibi conuenisse, sed multoties suam de Vi- *Pragensis*
 cleffo mutauisse sententiã. Et nihilo sibi magis Hussitas *in Thabori*
 constituisse. Nam Pragenses, vt multò Ecclesiã Romanã *tas.*
 propiores ac conformiores, de hac præsentiã sic anno, *Artic. 5.*
 1521. statuisse, in diuinissimo Eucharistiã sacramento tã
 sub specie panis, quàm sub forma vini totum Dominum
 Iesum Christum, verum Deum & hominem, cū suo pro-
 prio corpore & sanguine nobiscū esse sua præsentiã rea-
 li. Sic ab omnibus tenendum, & populo nunciandum. Et
 iidem contra Thaboritas, vt ab Hussi de hoc fide ad Vi-
 cleffi errores, apostatas, post X I I I. articulū Prohibiti *Lib. I. ca. II*
 super eadem præsentiã *præallegatū*, super adoratione sic, *Pius idem*
 Cui (Christo vtique) in eodē sacramēto honor, cultu, ge- *Bohemia,*
 nuflexione, adoratione, luminum accensione, & aliarum *cap. 32. 37.*
 venerationū exhibitiones debet exhiberi. Hinc toties à *62.*
 Pragensibus, & quidē armatis, eorūque papa Rochezana *Cocleus*
 Eucharistia per circulos, plateas, & Ecclesias solennibus *lib. 4. 10. II*
 processionibus circūuecta, singulis penè dieb⁹, Venceslao *Venceslaus*
 Bohemię rege nequicquã veritate Dominicū corpus in hu-
 iusmodi pōpis ab hæreticis circūferri. Cuius non ita pōst
 mortui successor rex Ladislaiis, neque ita pōst morituros
 dignū quod Catholici reges imitētur, exēplū edidit, qui
 nunquã hæreticorū Ecclesias, quamuis sæpe rogatus, in-
 trarit, nec sacris interfuerit Rochezanã in celebritate cor-
 poris Christi id vicatim deferentē conspicatus, nullū re-
 uerentiã signū præbuit. Percunctatibus amicis vt quid sa-
 cramentū inhonestasset, Nō me latet, inquit, diuinissimū
 Christi corpus dignius esse, quàm vt per me satis honora-
 ri possit, nec mea reuerētia gloriã eius auget, neque deho-
 nestatio decus imminuit: sed cauendū mihi fuit, ne dum
 Christū honoro, sacrilegū presbyterum popularibus ap-
 probauisse videar, quorū plerūque mores ex principe pē-
 dent. Nec ij me Deū contempisse putabūt cuius corpus
 sacratissimū in catholici presbyteri manu summis me sæ-
 per honoribus vidēre profectū. Sic rege cū principibus
 dieum ad eū confluentibus factionis sacramenta cōtem-
 nente, qui decepti errabāt, aliorū contēplati mores, suas
 ineptias agnoscentes, ab Hussitarū perfidia ad Ecclesiam

reuertebantur. Et huius tamen factionis controuersam hanc licet presentiam & adorationem recipientis, ut error secum non magis quam cum aliis conuenit, de huius sacramenti appendicibus hæc tamen fuerunt dogmata, Templum imprimis Dei late patentis ipsum mundum esse: coarctare maiestatem, qui Ecclesias, monasteria, oratorioque construunt, tanquam propicius diuina in eis bonitas inueniatur: sacerdotales vestes, altarium ornamenta, pallas, corporalia, calices, patenas, vasque huiusmodi nihil habere momenti. Sacerdotem quocumque loco & tempore sacrum Christi corpus conficere posse, petentibusque ministrare: sufficere si verba sacramentalia tantum dicat. Hinc obiter nota schismaticos alioqui, de vi verborum sacramentalium conuenire. Sed ut hæc partim vera sint, dum se necessariis contentos esse falso prætexunt, non necessario scilicet reformaturi pro reformatione barbariem meram inuenerunt, quam diligenter hodie sequuntur in Gallia Nouatores, deformationem utique, non reformationem. Simul enim dictum atque factum, Hussitum ut isti hodie templi petæ, templis sibi à rege extortis non contenti, plura & ampliora extorturi, aliena, id est catholica è fundamentis deiciunt monasteria incendunt, deripiunt Ecclesias & presbyteria, fana & profana ferro & igne vastant. Fuit cum ciues etiam magistratus, consules, iudices eorum furori non consentientes, alii metu fugati, & fuga seruati, alii ab eis intercepti, ex altissimis prætorij fenestris in forum præcipitati, læceis ac veribus irati populi excepti dirum spectaculum dilaniati præbuerunt. Ioane quedam pseudomonacho apostata ibi stante, & Domini corpus sanguinario populo ostentate. Illud mirum, de superioribus dogmatis nullam in articulis Hussi Constantiæ damnatis extare, ut fuerint, quod fere fit, Hussio Hussitæ, magistro discipuli pestilentiores.

*Valdenses.
Reunitius
in repetitione
cap. 1.
par. 14.*

Valdensis, Cap. XXVII.

T siquidem ita hi senserint, vicissum magis quam Hussum, aut etiam Valdenses secuti sunt: Nam & Valdensium illic à Pio dogmata recenseri quidem intelligunt, Bernardus